

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

تی پری میسان - par Thierry Meyssan

برگردان از: حمید محوی

۳۱ مارچ ۲۰۱۵

جنگ داخلی عرب

La guerre civile arabe

با بازخوانی موضوعی که پیش از این مطرح کرده بود، تی پری میسان نشان می دهد که فراسوی ستراتیژی دولت ها، مردم جهان عرب به دو جبهه تقسیم شده است که نه از مبارزه طبقاتی منشأ می گیرد و نه متأثر از مقاومت در مقابل صهیونیسم است، و نه حتی شباهتی به جنگ مذهبی دارد. با بمباران یمن توسط عربستان سعودی منازعه ای در حال عمومیت یافتن است که حاکی از شکافی اجتماعی است که هیچ کس آن را پیشبینی نکرده بود: این دو جبهه پیرامون مسأله حقوق زنان در حال شکل گیری می باشد.

شبكة بین المللی ولتر/ دمشق (سوریه) / ۳۰ مارچ ۲۰۱۵

نماد مبارزه معمر قذافی رهبر لیبیا علیه اسلامگرایان گارد محافظ او بود که از زنان تشکیل شده بود. با این وجود پس از اعدام بی دادگاه او، ناتو جنایات خود را در پیشگاه افکار عمومی غرب به این شکل توجیه کرد که گویی این زنان جنگجویی که قذافی پیرامون خود به نمایش می گذاشته، فاحشه هانی بودند که در چنگ یک بیمار جنسی در اسارت به سر می بردند. این تبلیغات با تنها گزارشی که روزنامه نگار لوموند انیک کولژان Annick Coljean در کتابش منتشر کرده بود شروع شد و گسترش یافت.

غربی ها برای بمباران یمن توسط عربستان سعودی و تصرف ادلب توسط القاعده دست زدند. با این وجود، القاعده رسماً یک سازمان تروریستی ضد سعودی و مسؤول ۱۱ سپتمبر شناسائی شده است. در نتیجه باید پرسید که چه روی

داده است که هواداران اسامه بن لادن مانند دورانی که علیه شوروی در افغانستان می جنگیدند، این بار به مناسبت تسخیر ادلب در سوریه بشار اسد دوباره به «مبارزان آزادی» تبدیل شده اند؟

متأسفانه واقعیت رویدادها در محل آنچه را که دو هفته پیش نوشته بودم تأیید می کند: کشتارهای دیوانه واری که در تمام جهان عرب روی داده به طبقات اجتماعی، شکاف های ایدئولوژیک و یا حتی به تمایلات مذهبی هیچ ارتباطی ندارد. از چهار سال پیش، بسیاری از مردم موضع گیری خودشان را تغییر داده اند و به جبهه دیگری پیوسته اند. اندک اندک مسائل روشن شده و خط مرز تازه ای آشکار می شود، بی آن که مردم واقعاً به آن آگاهی داشته باشند.

طی سال های ۵۰ جهان عرب به دو اردوگاه بین طرفداران ایالات متحده و شوروی تقسیم شده بود. طی سال های ۹۰ بین دو جبهه طرفداران اسرائیل و جبهه مقاومت تقسیم شد. ولی جرج بوش و دیک چنی در منطق منافع دولتی به نفع منافع شرکت های نفتی شکاف ایجاد کردند. ما امروز میوه سیاست بارک اوباما را می چینیم.

ما امروز شاهد خیزش خشونت آمیز طرفداران چند همسری علیه طرفداران حقوق زنان هستیم. رژیم های سلطنتی عرب و اخوان المسلمین مدافع جامعه ای مرد سالار هستند، در حالی که ایران و هم پیمانانش خواهان جامعه ای نوین هستند که و تعیین سرنوشت تولید نسل به عهده خود زنان و مردان بوده و از دیدگاه قانون برابر هستند. می توانیم این مسائل را به هر سوئی که گردش درآوریم، ولی در دو جبهه شکاف دیگری وجود ندارد.

برخورد دو جهان بینی

چه عنصر مشترکی در اهداف غرب دیده می شود: زین الدین بن علی (تونس)، حسنی مبارک (مصر)، معمر قذافی (لیبی)، بشار اسد (سوریه)، نوری المالکی (عراق)، شیخ علی سلمان (بحرین)، عبدالملک الحوثی (یمن)؟ هیچ، به جز این که همه آنها مخالف چند همسری بودند. غربی ها از چه جبهه ای پشتیبانی کرده اند: دولت های عضو شورای همکاری خلیج (فارس) و اخوان المسلمین که همه از جبهه طرفداران چند همسری بوده و هستند.

امروز تنها و یگانه خط شکافی که جهان عرب را به دو جبهه تقسیم کرده، به استثناء عراق و مصر، همین موضوع چند همسری و تک همسری است. در عراق، ایالات متحده هنوز مشخصاً همکار خود را انتخاب نکرده است. رسماً از حیدر آبادی علیه داعش پشتیبانی می کند، ولی رسانه های ایرانی و عراقی از بازی دوگانه ایالات متحده یاد کرده اند که: عمداً برای داعش سلاح پیاده کرده و سربازان عراقی را کشته اند. در مورد مصر، رئیس جمهور سیسی هنوز بین بینش شخصی خود که طرفدار حقوق زنان می باشد و پشتیبانی مالی سعودی تردید دارد، زیرا پول سعودی ها برای اقتصاد کشور ورشکسته مصر ضروری خواهد بود.

تبلیغات دراز مدت چشم های ما را بسته است

ما در مورد یکی پنداشتن قوانین و موازین پوشش زنان در ایران و عربستان سعودی در اشتباه هستیم. با این وجود در ایران از همان نخستین سال های انقلاب تعیین زاد و ولد به حقوق زنان تعلق گرفت — یعنی حتی پیش از برخی کشورهای اروپائی — در ایران زنان خیلی بیشتر از مردان در دانشگاه ها حضور دارند و در مقامات عالی رتبه فعال هستند. به عکس در عربستان سعودی زنان از هیچ حقوقی برخوردار نیستند.

ما به اشتباه فکر می کنیم که جهان مسلمانان به شیعه و سنی تقسیم شده و هر دو جنگ بی امانی را علیه یک دیگر به راه انداخته اند. ولی در یمن، حوثی ها، گرچه در سطح ملی اکثریت را تشکیل می دهند، بی آن که از پشتیبانی نیروی سنی قدرتمند برخوردار باشند نمی توانستند صنعا و عدن را تسخیر کنند که در این دو شهر در اکثریت هستند. و در سوریه نیز، ۷۰ درصد ارتش عرب سوریه به پشتیبانی ایران از سنی ها تشکیل شده که علیه تکفیر بیست ها می جنگند.

یوسف قرضاوی رهبر برادران مسلمان (اخوان المسلمین) و مشاور معنوی و مذهبی شبکه تلویزیون قطری الجزیره، در زمینه چند همسری و کتک زدن زنان به شهرت کارشناسانه دست یافته. طی اردوگاه انتخاباتی محمد مرسی در مصر، در سخنرانی هایش در میدان تحریر قاهره می گفت که اولویت سیاسی مبارزه علیه اسرائیل نیست بلکه کشتن همجنسگرایان است. او را در این عکس به عنوان مهمان افتخاری طی گردهمایی «اپوزیسیون میانه رو سوری» می بینیم.

با دیدن نخستین اقدام «انقلاب» تونس می توانیم تردیدهایی را سزاوار بدانیم — پیش از هر تصمیم قانون گذارانه — سازماندهی برای بازگرداندن راشد غنوشی از برادران مسلمان (اخوان المسلمین) بود که به محض رسیدنش قانون چند همسری را پیشنهاد کرد.

می توانیم شگفت زده شویم وقتی دیدیم که اعضای حزب بعث سوریه علیه دولت موضع گرفتند یا وقتی کمونیست های یمنی علیه حزبشان به القاعده پیوستند. با این وجود تنها کافی است که به خانواده های آنها نگاه کنیم تا دریابیم که چرا جبهه خودشان را عوض کردند.

و به همین گونه در مورد فاتحان لیبیا که به محض کسب قدرت قانون شریعت را برقرار کردند.

این نمونه ها بسیار رایج است، ولی تغییر موضع از جبهه مدافع غرب به ضد غرب خیلی بیشتر رواج دارد.

مثل همیشه، قدرت های استعماری با نیروهای پیمان اتحاد بستند که بدون کمک آنها نمی توانستند پیروز شوند، در مورد حاضر با طرفداران جهان قدیم (ارتجاع) پیمان بستند. البته ایالات متحده نتایج چنین انتخابی را پیشبینی نکرده بودند. ستراتیژها تنها به منافع امپریالیست ها در کوتاه مدت می اندیشیدند. امروز روی امواج خشونت های شناور شده اند که خودشان آن را به حرکت درآوردند، یعنی امواجی که کنترل آن نه تنها برای مسببین اصلی بلکه برای مردمی که مستقیماً با آن در تماس هستند خارج شده است.

هیچ کس نمی تواند آتشی را که در جهان عرب شعله ور شده خاموش سازد، زیرا تحولات خیلی به سرعت صورت گرفته است. هیچ کس نمی تواند از موضوع حقوق زنان شان خالی کند.

غرب تولید صنعتی کاپوت را در سال ۱۸۴۴ آغاز کرد، ولی باید منتظر اپیدمی ایدز باقی می ماندیم تا دولت های غربی یک قرن و نیم بعد تبلیغ آن را مجاز بدانند. دیافراگم (نوعی کاپوت برای زنان) سال ۱۸۸۰ اختراع شد و آی بودی (یا ابزار درون زهدانی برای پیشگیری از آبستنی) در سال ۱۹۳۰ ابداع شد، و قرص ضد آبستنی در سال های ۱۹۵۰.

کنترل زاد و ولد عمیقاً زندگی زوج ها را متحول کرد. ازدواج مصلحتی که تا جنگ جهانی اول در غرب رایج بود، پس از جنگ جهانی دوم توسط ازدواجی که بر پایه عشق و علاقه بود، جایگزین شد. در نتیجه جامعه همجنسگرائی را

پذیرفت که پیش از این «خلاف طبیعت» تلقی می کرد گرچه از دیدگاه طبیعی نزد تمام پستانداران و برخی پرندگان مشاهده شده بود.

اگر کمی به گذشته بازگردیم، یعنی مشخصاً از ماه مه ۱۹۶۸، می بینیم که جوامع غربی تحت تأثیر «جامعه مصرفی» طلاق زوج ها را افزایش دادند. تنها زنان نیستند، بلکه هر دو جنس زن و مرد هستند که از این پس به عنوان محصولی مصرفی و قابل تعویض تلقی می شوند.

برای نخستین بار در تاریخ بشریت، چند همسری به عنوان رویدادی اجتماعی مطرح می شود، ولی در گسترده طول زمان. می توانیم هر تعداد زنی که بخواهیم اختیار کنیم به شرط این که یکی جایگزین دیگری شود.

هم زمان، فمینیست هائی که پیش از این برای آزادی زنان مبارزه می کردند، امروز سر سختانه بر آن هستند تا دوباره زنان را به بند بکشند ولی این بار در نقش مردانه. فمینیست ها معتقدند که هر دو جنس با وجود تفاوت ها کاملاً یکسان هستند و وجود جنسیت بینابینی را نفی می کنند (یک مورد در ۷۰۰ عضو جنسی زنانه حامل کروموزم XX نیست ولی حامل XXY است، در یک مورد روی ۲۰۰۰۰ حامل کروموزم XY می باشد که مذکر تلقی می شود). هیلری کلینتن وکیل دعای فمینیست نماینده این نظریه در ایالات متحده است، که به مقام وزیر امور خارجه ارتقاء یافت و باید او را یکی از سازماندهندگان مهم «بهار عرب» نیز تلقی کنیم.

این ایدئولوژی در فرانسه با حزب سوسیالیست و نظریات مرتبط به «ازدواج برای همه» و «برابری» رایج شد: در آخرین انتخابات هیچ شهروندی نمی توانست به تنهایی شرکت کند و مجبور بود با یک شهروند دیگر از جنس مخالف و قانونی جفت تشکیل دهد.

آنچه را که غرب به سختی نزدیک به دو قرن زندگی کرد، جهان عرب ظرف یک نسل تجربه نمود. اگر به طور کلی، طرفداران عربستان سعودی همه اهل سنت هستند، ولی طرفداران ایران فرقه های مختلفی را تشکیل می دهند، تعدادی استثناء وجود دارد که تنها در رابطه با پیشگیری از بارداری قابل بررسی می باشد.

در قرن نوزدهم، کلیسای مسیحی قویاً با پیشگیری از بارداری مخالفت می کرد. در سال ۱۹۵۸، پاپ پیوس دوازدهم قرص ضد حاملگی را محکوم می کرد، ولی در سال ۲۰۱۵ پاپ فرانسوا از «والدین مسؤل» تجلیل به عمل می آورد و مسیحیانی که «مثل خرگوش زاد و ولد می کنند» را سرزنش می کند. تا کمی پیش از این، کلیسای کاتولیک همجنسگرایی را به عنوان گناهی تلقی می کرد که با «طرح خدا» در تضاد بوده است، ولی امروز پاپ فرانسوا اعلام می کند که نمی تواند در مورد همجنسگرایان داوری کند.

با این وجود، تحول عقاید هنوز به مرحله تکوینی نرسیده زیرا بسیاری از مسیحیان بر این باورند که سقط جنین طی نخستین هفته بارداری قتل یک آدم است، گرچه توماس آکویناس قدیس در قرن سیزدهم بر این باور بود که جنین چند هفته ای نمی تواند به عنوان فرد آدمی تلقی شود. و پشتیبانی چند جوان مسلمان غربی از داعش نشان می دهد که مبارزه برای «والدین مسؤل» هنوز در اروپا به پایان نرسیده است.

طی چهار سال گذشته، ستراتیژی دولت ها را در رابطه با «بهار عرب» مورد تحلیل و بررسی قرار داده ام، ولی امروز می بینم که مردم دیگر از تحریقاتی که آنها را هدف گرفته و در پی فریب آنها می باشد تبعیت نمی کنند. مردم تحت تأثیر نیروی دیگر به حرکت درآمده اند، نیروئی قوی تر که ناخودآگاهانه در آنها تأثیر گذاشته و تحریکشان می کند.

ویدئو:

<https://www.youtube.com/watch?v=KHSaJ9amw8E#t=17>

از سال ۱۹۳۶، رایش سوم مراکز *Lebensborn* انجمن ناسیونال سوسیالیست المان به پدر خواندگی دولت و مدیریت /
س اس به هدف تسریع زاد و ولد نژاد آریایی کاملاً ناب و برتر در وابستگی به وزارت کشاورزی فعالیت می کرد.

شاید بتوانیم تاریخ خودمان را در چشم انداز آنچه در جهان عرب روی می دهد باز خوانی کنیم. در نتیجه با همان
شگفت زدگی می بینیم که طی جنگ جهانی دوم، متفقین (بریتانیا، فرانسه آزاد، اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی،
ایالات متحده) تحت تأثیر جریان های فمینیستی وقتی مردان در جنگ کشته شده بودند، مسؤلیت هائی را به زنان
واگذار می کردند. ولی قدرت های محور (المان، ایتالیا، دولت فرانسه، جاپان) اکیداً جلوگیری از زاد و ولد را ممنوع
کرده بودند و با وجود ضرورت ها، در حذف زنان از مسؤلیت ها پافشاری می کردند.